Advent - Tercer diumenge

Per JosemiE el dl., 09/12/2019 - 00:00

Is 35,1-6a.10
Jm 5,7-10
Mt 11,2-11

Què poquet queda, ja, pel dia de Nadal! Deu dies. I curtets. Molt plens de coses!! Aprofitem-los. No els donem ja per vençuts. Ens poden ajudar a preparar el nostre cor per una bonica i senzilla trobada. Tant de bo!

1.- Alegria!

Potser la pressa, el neguit, o el corrent... ens poden dir que avui és dia de preparacions, llistes, plans, “aprofitem per...”, o qui sap quina altra cosa. No ens ve gens malament recordar-nos que, tradicionalment, avui és conegut com el diumenge de l’alegria. El diumenge del goig. D’alegrar-nos amb la vinguda propera del Senyor. (Possiblement, també farem bé de pensar que cada dia hauria de ser el dia de la alegria!). Però ens ve bé –molt bé- recordar-nos–ho avui. Dia de sentir-nos i renovar-nos com a persones del goig. Cristians alegres. Amb tot el realisme del món. Sense haver de negar res, oblidar res, ni mirar a una altra banda. El Senyor ve a trobar-nos. Ell ve a nosaltres. Eixamplem el cor. Respirem a fons. Quin goig!!

2.- I ens tornem a trobar Joan

És una de les figures importants de l’Advent. Ja el vam trobar diumenge passat. Potser, diumenge passat, més al seu ambient i en la seva salsa. Avui, però, contrariat. Lligat i privat de llibertat. El precursor, el que ha d’obrir camins, tancat i barrat. Ben bé, el món a l’inrevés.

I, així estant, potser una mica desconfiant i pessimista. Envia els seus deixebles a preguntar a Jesús sobre ell mateix. Ets tu? Quin tipus d’esperança podem posar en marxa? Quins plantejaments tens, Jesús? Vas seriosament? Mira que ja tenim algunes experiències tristes i decebedores. ¿Que potser seràs un més dels qui han començat amb força i després es desinflen ràpidament? Després, caldrà tornar a començar?...

Si fa o no fa, unes preguntes molt semblants a les que ens ronden a nosaltres de tant en tant. En moments de contrarietats i de cansaments. ¿Podem mantenir alçades les esperances en un món millor i més humà? Hi ha futur? De debò podem seguir somniant en un món com Déu vol? O, millor, rebaixem expectatives? Les preguntes del Joan que habita en nosaltres. A cops un xic desbocat, a cops quiet i a la gàbia. Ets tu? I Jesús, home lliure, germà gran que ens vol lliures, no respon ni sí, ni no.

Mireu els signes, els senyals, fets incipients. I des del que veieu, decidiu. Vosaltres mateixos. Però honestament, eh! La decisió és personal. No hi ha opcions amb certificat de garantia. La decisió és personal. Fonamentada i recolzada amb fets i actuacions, sí. Confiada. Ben aventurada.

3.- I, avui, què veiem i què escoltem?

Preguntats pel que veiem i escoltem, segur que podem referir moltes coses. I molt diverses. Potser cal posar l’atenció en coses que no surten a la tele ni als diaris, però que són reals i ben importants. Molt importants, encara que no siguin sorolloses ni vistoses.

I, ben segur que en trobem unes quantes.

.- Veig molta gent bona. I molt bona gent.

.- Veig gent gran que ho ha donat tot, i encara està agraïda. I es preocupen pels altres.

.- Veig qui fa la seva feina posant i donant mol més del toca.

.- Veig gent que, quan ja no pot més, encara pot més.

.- Veig famílies que són escoles d’estimació i de respecte.

.- Veig joves i grans que donen els seu temps i les seves energies en favor d’altres. Sense mandra a complicar-se la vida.

-. Veig mans que agafen mans, i abracen, i avancen juntes, al pas del més feble.

.- Veig rostres, esforços, braços de solidaritat que comparteixen i donen

.- Veig molta gent que surt de sí mateixa, i va a trobar a qui no té ningú.

.- Veig que hi ha qui no passa de llarg.

.- Veig joves que estimen. Amb tendresa. Que posen pau. Que nodreixen l'esperança dels veïns.

.- Veig qui perdona. I qui comença de nou.

.- ...

Ai! Si veiéssim més sovint tot això!!

Potser fins i tot diríem que hem vist que Déu és entre nosaltres!

4.- Dos aprenentatges.

A deu dies de Nadal encara podem fer un parell d'aprenentatges importants. Fer-los, o reforçar-los!

El primer és que hem de reconèixer i acceptar la realitat. La que és. No la que imagino, ni la que desitjaria... El que és i s'escau.

Jesús no ve al nostre món de la manera com jo espero. Ni actua com m'agrada mi. Cal reconèixer i descobrir els signes de la seva presència. Allà on són. Petjades que permeten seguir-lo per allà per on passa. Indicis que només es descobreixen quan s'està disposat a acollir-los. Mirar i acollir la realitat.

I el segon va d'artesania. La irrupció de Déu en el nostre món no és res automàtic. La salvació de Jesús no segueix els nostres calendaris, ni urgències. No fa dreceres ni estalvis mesquins. Pren els seus temps, els seus procediments, les seves mediacions, els seus processos... Ho fa a la seva manera. Artesanalment. Irrepetible i irreplicable.

...I nosaltres en som testimonis... esperançadament!

Veniu, Senyor Jesús!

ETIQUETES
ALEGRIA ESPERANÇA BONDAT RELITAT SIGNES